

(อ.ม.๓๔)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. ๓๖/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๓๘/๒๕๖๘

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภัตtriy
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้担当ตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๔ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายเกรียงไกร ตั้งวิสิชิต	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้担当ตำแหน่งนายกเทศมนตรี ตำบลวังบงค์ อำเภอจอมเจริญ จังหวัดพิจิตร (วาระที่ ๒) โดยแต่งนโดยบายต่อสภาเทศบาลตำบลวังบงค์ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๕ และพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ต่อมานั้น ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้担当ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลวังบงค์ (วาระที่ ๓) โดยแต่งนโดยบายต่อสภาเทศบาลตำบลวังบงค์ เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และยังคง担当ตำแหน่งจนถึงปัจจุบัน ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่ง担当ตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดง

รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒)

เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๔ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง (วาระที่ ๓) เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔

โดยทั้งสองครั้งผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด คงเจริญก่อสร้าง

ทุนจดทะเบียน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและนางศศิยาพัชญ์หรือ

นีลนารา ตั้งวิชีชีวิต คู่สมรส ที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของนางสาวสาลินี สิทธิหาญ

ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งข้อเท็จจริง และผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหนังสือซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงแล้ว

ผู้ร้องเห็นว่าการที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด คงเจริญก่อสร้าง

เป็นการจงใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้

ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจาก

ตำแหน่ง (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่ง (วาระที่ ๓) ขอให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง และให้

เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน

และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๗๔ วรรคสอง (๑) และ ๑๖๗ ประกอบประมวล

กฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประกอบรายงานการไต่สวนของผู้ร้อง และคำแฉลงปิดคดีของผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลวังบงค์
อำเภอคงเจริญ จังหวัดพิจิตร (วาระที่ ๒) โดยแต่งน้อมบายต่อสภาพเทศบาลตำบลวังบงค์ เมื่อวันที่
๕ เมษายน ๒๕๖๕ และพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ต่อมาได้รับเลือกตั้ง

ให้ดำเนินตามหนังสือที่ได้รับมอบหมาย จึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๔ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง (วาระที่ ๓) เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔ โดยทั้งสองครั้งไม่แสดงรายการเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด คงเจริญก่อสร้าง เลขทะเบียน ๐๖๖๓๕๔๒๐๐๐๔๓๘ ทุนจดทะเบียน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มีชื่อนางสาวสาลินี สิทธิหาญ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ และนางสาวพิณทอง บุญพร เป็นหุ้นส่วน ห้างหุ้นส่วนจำกัด คงเจริญก่อสร้าง จดทะเบียนจดตั้งขึ้น เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ มีนาคมศศิยาพัชญ์ ตั้งวิถีชีวิต คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ และนายปพนพัชร์ หรือมนิตร วงศ์สรະหลวง เป็นหุ้นส่วน วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๗ มีการโอนหุ้นของนายปพนพัชร์ ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา โดยนางศศิยาพัชญ์ยังคงเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ มีการโอนหุ้นทั้งหมดให้แก่นายวราเชษฐ์ สุขุม เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ และนายบุญยิ่ง จันทร์โน้ เป็นหุ้นส่วน วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๕ มีการโอนหุ้นทั้งหมดให้แก่นางสาวสาลินี สิทธิหาญ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ และนายวสวรรณ นนทรีย์ เป็นหุ้นส่วน วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ มีการโอนหุ้นของนายวสวรรณให้แก่นางสาวพิณทอง บุญพร เป็นหุ้นส่วน ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๔ ระหว่างที่นางศศิยาพัชญ์เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ

- ๔ -

ห้างหุ้นส่วนจำกัด คงเจริญก่อสร้าง เปิดบัญชีเงินฝากกับธนาคาร ได้แก่ บัญชีเงินฝากออมทรัพย์
 ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาทับคล้อ เลขที่ ๖๑๒-๑-๓๘๗๔๕-๙ บัญชีเงินฝากออมทรัพย์
 ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางมูลนา ก เลขที่ ๖๑๓-๑-๕๐๓๗-๙ บัญชีเงินฝากกระแสรายวัน
 ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางมูลนา ก เลขที่ ๑๙๑-๑-๐๑๔๖๔-๑ บัญชีเงินฝากออมทรัพย์
 ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาทับคล้อ เลขที่ ๐๑๓๕๙๒๓๕๘๘๐๖
 และบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาดงเจริญ
 เลขที่ ๐๑๔๒๔๒๓๙๒๑๐๖ โดยทั้ง ๕ บัญชี นางศศิยาพัชญ์ เป็นผู้มีอำนาจถอนเงินแต่เพียงผู้เดียว
 ตามเอกสารหมาย ร.๑๙ ถึง ร.๒๑ วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๖ มีการเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจถอนเงินใน
 บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาดงเจริญ เลขที่บัญชี
 ๐๑๔๒๔๒๓๙๒๑๐๖ เป็นนางสาวสาลินีชื่นเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการในขณะนั้น วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๔
 และวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ นางศศิยาพัชญ์ ส่งจ่ายเช็คเงินสดจากบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด
 (มหาชน) สาขาบางมูลนา ก เลขที่ ๑๙๑-๑-๐๑๔๖๔-๑ ของห้างฯ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ
 ๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางมูลนา ก
 เลขที่ ๑๙๑-๑-๐๓๔๓-๒ ของนางศศิยาพัชญ์ ตามเอกสารหมาย ร.๒๐ นางสาวพิมพ์พิศา ตั้งวิถีชีวิต
 และนายรภัสสิทธิ์ รุ้งประเสริฐ บุตรสาวและบุตรเขยของผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ฝากเงินหรือรับมอบอำนาจ
 ถอนเงินในบัญชีเงินฝากของห้างฯ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางมูลนา ก เลขที่
 ๖๑๓-๑-๕๐๓๗-๙ และธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางมูลนา ก เลขที่ ๑๙๑-๑-๐๑๔๖๔
 ตามเอกสารหมาย ร.๑๙ และ ร.๒๐ ห้างฯ ใช้ที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๗๔ และ ๔๗๕ ตำบลวังจิ้ว ให้
 อำเภอคงเจริญ จังหวัดพิจิตร ที่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหา ที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๐ และ ๒๓๖ ตำบลหนองหม้อ

- ๕ -

อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์ ของผู้ถูกกล่าวหา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๔๒๔ ตำบลท้ายทุ่ง อำเภอทับคล้อ จังหวัดพิจิตร ของนางศศิยาพัชญ์ เป็นหลักประกันหนึ่งของห้างฯ กับธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ตามเอกสารหมาย ร.๒๒ และ ร.๒๐ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ห้างฯ เป็นคู่สัญญากับเทศบาล ตำบลวังบงค์ จำนวน ๒๐๘ โครงการ งบประมาณ ๔๙,๓๖๗,๔๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย ร.๒๓ โดยตั้งแต่ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๒ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๖๕ มีการฝากเช็คของเทศบาลตำบลวังบงค์เข้าบัญชี เงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาดงเจริญ ชื่อบัญชี “หจก.ดงเจริญก่อสร้าง” เลขที่บัญชี ๐๑๘๒๘๐๓๗๑๐๖ จำนวน ๒๗ ครั้ง มูลค่ารวม ๑๔,๒๔๙,๗๗๓.๘๘ บาท ตามเอกสารหมาย ร.๒๑ บัญชีเฟชบุ๊กชื่อ sasiyaphat tangwiteecheewit เป็นของนางศศิยาพัชญ์ ภาพถ่ายตามเอกสาร ร.๒๔ เป็นภาพถ่ายโครงการก่อสร้างอาคารหอประชุมอำเภอทับคล้อ จังหวัดพิจิตร ประจำปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๔ ที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ดงเจริญก่อสร้าง ได้รับคัดเลือกให้เป็นคู่สัญญา และนางศศิยาพัชญ์เป็นผู้โพสต์ไว้ ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งข้อเท็จจริงกรณีไม่แสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินหลายรายการรวมทั้งเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด ดงเจริญก่อสร้าง ผู้ถูกกล่าวหาไม่หนังสือซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงแล้ว ตามเอกสารหมาย ร.๑๕ และ ร.๑๖ ต่อมาน้ำผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหารับทราบข้อกล่าวหาโดยผู้ถูกกล่าวหาในวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๖ และมีหนังสือซึ่งแจ้งแก้ข้อกล่าวหา ฉบับลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ตามเอกสารหมาย ร.๑๗ และ ร.๑๙ วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๘ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลวังบงค์เนื่องจากลาออกจาก ต่อมาน้ำผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลวังบงค์ (วาระที่ ๔) เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๘ ตามเอกสารหมาย ร.๒๙ และดำรงตำแหน่งอยู่จนถึงปัจจุบัน แต่ยังไม่ได้แกลงนโยบายต่อ สถาบันเทศบาลตำบลวังบงค์ ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้ ศาลรับคำร้องโดยไม่มีคำพากษาและไม่มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ผู้ถูกกล่าวหาจึงหยุดปฏิบัติหน้าที่นับแต่วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้ง
จนกว่าจะมีคำพิพากษา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วย
ข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา
ไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่ง (วาระ
ที่ ๓) ในการดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลลังบงค์หรือไม่ เห็นว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด คงเจริญก่อสร้าง
เริ่มก่อตั้งในปี ๒๕๔๒ โดยมีนางศศิยาพัชญ์ ตั้งวิถีชีวิต เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการมาตั้งแต่เริ่มแรก ต่อมาในปี
๒๕๔๗ มีการโอนหุ้นของนายปพนพัชร์ วงศ์สรະหลวง ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาเข้ามาเป็นหุ้นส่วน ตามหนังสือ
กองข้อมูลธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า เอกสารหมายเลข ร.๑๔ ในระหว่างที่นางศศิยาพัชญ์เป็นหุ้นส่วน
ผู้จัดการได้มีการเปิดบัญชีเงินฝากในนามของห้างฯ รวม ๕ บัญชี โดยมีนางศศิยาพัชญ์
แต่เพียงผู้เดียวเป็นผู้มีอำนาจเบิกถอนเงินทั้ง ๕ บัญชี แม้ต่อมานางศศิยาพัชญ์และผู้ถูกกล่าวหาโอนหุ้น
หักหมดในห้างฯ ให้แก่นายวราเชษฐ์ สุขมี และนายบุญยิ่ง จันทร์โม้ และมีการโอนหุ้นกันต่อมาจนกระทั่ง
ปัจจุบันมีนางสาวสาลินี สิทธิหาญ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการและนางสาวพิณทอง บุญพร เป็นหุ้นส่วนก์ตาม
แต่ไม่ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจในการเบิกถอนเงินของห้างฯ จากนางศศิยาพัชญ์เป็นบุคคลอื่น
โดยเพียงจะมีการเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจในการเบิกถอนเงินในบัญชีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
การเกษตรเพียงบัญชีเดียว เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๖ จากนางศศิยาพัชญ์เป็นนางสาวสาลินี
ในส่วนนี้ได้ความจากนายวราเชษฐ์และนางสาวสาลินีว่าระหว่างที่พยานเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างฯ
นั้น ส่วนใหญ่นางศศิยาพัชญ์เป็นผู้ดำเนินการนำเช็คเข้าบัญชีและเบิกถอนเงินจากห้างฯ ซึ่งเห็นได้จาก

รายการเคลื่อนไหวบัญชีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร บัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๖๒ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๖๔ ว่ามีนางศศิยาพัชญ์ นางสาวพิมพิศา ตั้งวิชีชิต และนายรักษ์สิทธิ์ รุ้งประเสริฐ บุตรสาว และบุตรเขยของผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ทำรายการฝากและถอนเงินเกือบทุกครั้ง ตามเอกสารหมาย ร.๒๐ แผ่นที่ ๕๖๑, ๖๐๓ และ ร.๒๑ แผ่นที่ ๗๕๐, ๗๕๑ นอกจากนี้ทางไตรส่วนยังได้ความว่าวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๔ และวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ นางศศิยาพัชญ์ได้สั่งจ่ายเช็คเงินสดจากบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ของห้างฯ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ ๕๐๐,๐๐๐ บาท นำฝากเข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ของนางศศิยาพัชญ์ ตามเอกสารหมาย ร.๒๐ แผ่นที่ ๖๐๓, ๖๔๔, ๖๔๕, ๖๔๗ และ ๖๔๘ เมื่อห้างฯ ก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการรับเหมา ก่อสร้าง ย่อมประกอบกิจการเพื่อแสวงหา ผลกำไร การบริหารจัดการในเรื่องการเงินและการบัญชีจึงถือเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะมีผลโดยตรง ต่อความมั่นคงและเสถียรภาพทางการเงินของห้างฯ ผู้เป็นเจ้าของกิจการหรือหุ้นส่วนย่อมต้องควบคุม กำกับดูแลการเงินและการบัญชีด้วยตนเองหรือมอบหมายบุคคลที่ไว้วางใจเป็นผู้มีอำนาจบริหารจัดการ การที่นายรักษ์สิทธิ์และนางสาวสาลินัยยังคงให้นางศศิยาพัชญ์เป็นผู้มีอำนาจเบิกถอนเงิน และสั่งจ่ายเงิน จำนวนมากจากบัญชีของห้างฯ เข้าบัญชีของนางศศิยาพัชญ์เองได้ รวมถึงยังให้บุตรสาวและบุตรเขย ของนางศศิยาพัชญ์ซึ่งเป็นบุคคลในครอบครัวเบิกถอนเงินจากบัญชีของห้างฯ ได้ ทั้งที่นางศศิยาพัชญ์ และบุคคลในครอบครัวมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ กับห้างฯ แล้ว จึงนับว่าเป็นพิรุธอย่างมากและ มิใช่เรื่องปกติวิสัยของบุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการจะกระทำ แต่กลับแสดงให้เห็นว่านางศศิยาพัชญ์ เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินกิจการของห้างฯ ตลอดมาไม่เปลี่ยนแปลง ซึ่งหากนางศศิยาพัชญ์ ไม่ใช่ผู้มีอำนาจในการบริหารจัดการห้างฯ ที่แท้จริงแล้ว คงไม่อาจดำเนินการต่อเนื่องยาวนานในลักษณะ

- ๙ -

เช่นนี้ได้ ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าตนเองและนางศศิยาพัชญ์ได้ขายหุ้นในห้างฯ ให้นายวรเชษฐ์ และนายบุญยิ่งไปแล้วนั้น ได้ความจากนายวรเชษฐ์ในส่วนนี้ว่า พยานไม่ได้จ่ายเงินค่าหุ้น ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่อย่างใด พยานซื้อตึกพร้อมห้างฯ จากผู้ถูกกล่าวหาในราคา ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท เท่ากับยอดหนี้ที่ติดจำนำของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) แต่ไม่ได้จ่ายเงินกันจริง และยังไม่สามารถโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินให้ได้ โดยผู้ถูกกล่าวหาแจ้งว่าที่ดินยังติดจำนำของอยู่กับธนาคาร และเมื่อได้กำไรจากการก่อสร้าง พยานจะนำเงินไปให้ผู้ถูกกล่าวหาและโทรศัพท์ตรวจสอบกับผู้จัดการหรือเจ้าหน้าที่ธนาคารว่าได้มีการชำระหนี้แล้วหรือไม่ แต่พยานไม่ได้รับหลักฐานการชำระหนี้จากผู้ถูกกล่าวหา พยานไม่เคยรู้เรื่องการจัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายของห้างฯ ต่อมาก็ยังได้ความจากนางสาวสาลินีว่า นายวีรภัทร วงศ์สระหลวง สามีของพยานเป็นผู้ซื้อกิจการห้างฯ จากนายวรเชษฐ์ แต่ไม่ทราบราคากี่บาท ส่วนสัญญาระหว่างห้างฯ กับธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) พยานไม่ทราบว่าได้ใช้บริการเงินกู้วงเงินเท่าใด มีค่างวด หรือมีหลักทรัพย์ได้ค้ำประกัน แสดงให้เห็นพฤติกรรมของนายวรเชษฐ์และนางสาวสาลินีว่าแม้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการแต่ไม่ได้รู้เห็นการดำเนินกิจการของห้างฯ ในฐานะหุ้นส่วนผู้จัดการอย่างแท้จริงอันถือเป็นข้อพิรุธอีกอย่างหนึ่ง เมื่อรับฟังประกอบกับที่นางศศิยาพัชญ์เคยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างฯ มาตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง และพฤติกรรมที่ได้ความตามทางใต้ส่วนว่านางศศิยาพัชญ์ยังคงปฏิบัติตนเสมือนกับเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างฯ อยู่ตลอดมา โดยได้ความจากนายวรเชษฐ์ และนางสาวสาลินีเบิกความตอบผู้รับมอบอำนาจผู้ร้องท่านของเดียวกันว่าตนเองเข้ามาเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการโดยไม่ได้จ่ายเงินค่าหุ้นเลย ข้อเท็จจริงจึงไม่น่าเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาและนางศศิยาพัชญ์ได้ขายหุ้นทั้งหมดให้นายวรเชษฐ์ไปตั้งที่ก่อสร้าง ยิ่งไปกว่านั้นยังได้ความตามทางใต้ส่วนอีกด้วยว่า

วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ นางศศิยาพัชญ์ นำทีดินโฉนดเลขที่ ๓๘๒๔ ตำบลท้ายทุ่ง อำเภอทับคล้อ จังหวัด พิจิตร ของตนมาจดทะเบียนจำนวนเป็นประกันหนี้เงินกู้และ/หรือกู้เบิกเงินเกินบัญชี และ/หรือหนี้สิน ประเภทอื่นของห้างฯ ที่มีต่อธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นจำนวนเงิน ๑,๐๖๐,๐๐๐ บาท และ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๖ ห้างฯ โดยนางสาวสาลินีได้ทำสัญญาภัยเบิกเงินเกินบัญชีกับธนาคาร กรุงไทย จำกัด (มหาชน) ในวงเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในวันเดียวกันนางศศิยาพัชญ์ก็ได้ใช้ที่ดินแปลง เดียวกันมาทำข้อตกลงขึ้นเงินจำนวนครั้งที่ ๑ โดยเพิ่มงวดเงินจำนวนอีก ๒,๘๘๘,๘๗๕ บาท รวมเป็นเงินที่ จำนวนทั้งสิ้น ๓,๘๘๘,๘๗๕ บาท ตามเอกสารหมาย ร.๒๐ แผ่นที่ ๗๐๙ ถึง ๗๑๗ จังยิ่งบ่งชี้ว่า นางศศิยาพัชญ์ มีส่วนเกี่ยวข้องและได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินกิจการ มีฉะนั้นแล้วนางศศิยาพัชญ์ คงไม่ยินยอมนำทรัพย์สินของตนเองมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้จำนวนมากของห้างฯ ทั้งๆ ที่ตน ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องและไม่ได้มีเชือปันหันส่วนผู้จัดการของห้างฯ ในขณะนั้นแล้ว และข้อเท็จจริงยังได้ความ ด้วยว่า เพชบุกของนางศศิยาพัชญ์ วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ มีการโพสต์ภาพถ่ายนางศศิยาพัชญ์ และผู้ถูกกล่าวหาในพื้นที่โครงการก่อสร้างอาคารหอประชุม อำเภอทับคล้อ จังหวัดพิจิตร ที่ห้างฯ เป็น คู่สัญญา ตามเอกสารหมาย ร.๒๔ แผ่นที่ ๘๗๘ และมีการลงข้อความว่า “วันนี้คือมาตรฐานกันนะ” ซึ่งมี ผู้ใช้ชื่อบัญชีเพชรบุก Patsakorn Machun แสดงความคิดเห็นว่า “ทำไรค่ะใหญ่หน้าดู เฮงๆ รวยๆ กะ” โดย นางศศิยาพัชญ์ตอบกลับการแสดงความคิดเห็นดังกล่าวว่า “รับเหมา สร้างหอประชุม อำเภอทับคล้อค่ะ” เมื่อพิจารณาประกอบกับข้อเท็จจริงที่ว่าห้างฯ เข้าเป็นคู่สัญญารับจ้างงานกับเทศบาลตำบลลังบงค์ที่ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นนายกเทศมนตรีจำนวนถึง ๒๐๙ โครงการ งบประมาณ ๔๙,๓๖๗,๔๐๐ บาท ตาม เอกสารหมาย ร.๒๓ ยังสนับสนุนให้เห็นว่ามีความจำเป็นที่ผู้ถูกกล่าวหาและนางศศิยาพัชญ์ไม่อาจมีเชือ เป็นหุ้นส่วนหรือหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างฯ เพราะจะทำให้มีข้อระหว่างสองสัมภัยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ส่อแสดง

ว่าเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองจากการต่างๆ ซึ่งถือเป็นการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลกับผลประโยชน์ส่วนรวมอันเป็นการต้องห้ามตามกฎหมายส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า นายวัชรากรณ์หรือบุญอิ่งคาร พงษ์จักรพานิช เป็นเจ้าของและผู้มีอำนาจบริหารจัดการห้างฯ ที่แท้จริง ผู้ถูกกล่าวหาครอบครองที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๗๙ และ ๔๗๖ แทนนายวัชรากรณ์ และการนำที่ดินมาเป็นหลักประกันของห้างฯ เป็นการทำตามคำสั่งของนายวัชรากรณ์นั้น ในข้อนี้นายวัชรากรณ์ก็เบิกความปฏิเสธว่า ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใดกับห้างฯ แต่เป็นกิจการของนางศศิยาพัชญ์ และให้นางสาวสาลินีถือครองแทน ทั้งพยานหลักฐานตามทางใต้ส่วนก็ไม่ปรากฏว่านายวัชรากรณ์เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการงานของห้างฯ แต่อย่างใด และที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างอีกว่า นางศศิยาพัชญ์สั่งจ่ายเช็คจากบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ของห้างฯ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ ๕๐๐,๐๐๐ บาท นำฝากเข้าบัญชีเงินฝากของตนเอง เป็นเงินที่นางบุญมีได้ทุดรองจ่ายให้กับห้างฯ ในการลงทุนรับเหมา ก่อสร้างซึ่งรถแบคໂโซและค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการห้างฯ หลายครั้งเป็นเงินหลายล้านบาท ผู้ถูกกล่าวหาหากับนางศศิยาพัชญ์ได้ซ้อมแซมบ้านให้นางบุญมีอยู่อาศัย นางบุญมีจึงได้คืนเงินจำนวนดังกล่าวเป็นค่าซ้อมแซมบ้านให้กับนางศศิยาพัชญ์ โดยปรากฏใบเสร็จค่าใช้จ่ายตามเอกสารหมายเลข ค.๓ นั้น กลับได้ความจากคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา และบันทึกถ้อยคำของนางศศิยาพัชญ์ในข้อต่อไปนี้ของห้างฯ และนางศศิยาพัชญ์เป็นผู้จ่ายเงินซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายของห้างฯ จึงต้องถอนเงินมาเก็บไว้ในบัญชีของตนเอง จึงเป็นข้อกล่าวอ้างที่ขัดแย้งกันเอง ทั้งค่าใช้จ่ายตามเอกสารหมายเลข ค.๓ เกิดขึ้นตั้งแต่ในช่วงปี ๒๕๕๗ แต่กลับมาเบิกถอนเงินคืนในช่วงปี ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นเวลาภายหลังนานถึง ๗ ปี ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยยกข้อกล่าวอ้างพร้อมเอกสารที่

เกี่ยวข้องซึ่งในชั้นได้ส่วนของคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงมาก่อน ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกกล่าวหาในข้อนี้จึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง พยานหลักฐานตามทางไต่สวนรับฟังได้ว่า นายวารเชษฐ์ นายบุญยิ่ง นางสาวสาลินี นายวรรรณ และนางสาวพินทอง เพียงมีชื่อเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการอันเป็นการถือครองแทนนางศศิยาพัชญ์ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจบริหารจัดการห้างฯ ที่แท้จริง ส่วนที่ผู้ร้องอ้างว่าเงินลงทุนในห้างฯ เป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาด้วยนั้น องค์คณะกรรมการเสียงข้างมากเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ามาเป็นหุ้นส่วนในห้างฯ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะไม่มีอำนาจในการบริหารงานของห้างฯ เนื่องจากเป็นเพียงหุ้นส่วนของห้างฯ แต่ตามพฤติกรรมที่หลังจากผู้ถูกกล่าวหาเข้ามาเป็นหุ้นส่วนแทนนายปุณพัชร์แล้ว เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๐ ห้างฯ ได้จดทะเบียนลดทุนจาก ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็น ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหานำที่ดินของตนเองโอนด้วยเลขที่ ๑๑๐ และ ๒๓๖ ตำบลหนองหม้อ อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ มาจดทะเบียนจำนองเพื่อเป็นประกันหนี้ของห้างฯ วงเงิน ๑,๗๖๙,๙๔๐ บาท และต่อมาวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๖ มีการทำข้อตกลงขึ้นเงินจำนอง โดยเพิ่มงเงินจำนองอีก ๑๒๕,๑๖๐ บาท รวมเป็นเงินจำนอง ๑,๘๙๔,๑๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย ร.๒๐ แผ่นที่ ๗๑๘ ถึง ๗๒๐ โดยการจดทะเบียนจำนองเป็นการกระทำภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้เป็นหุ้นส่วนของห้างฯ แล้ว ทั้งเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับที่ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการต่อเนื่องนายกเทศมนตรีตำบลวังบงค์ (วาระที่ ๒) การที่ผู้ถูกกล่าวหานำที่ดินของตนเองมาจดทะเบียนจำนองเพื่อเป็นประกันหนี้ของห้างฯ ในช่วงเวลาดังกล่าว เป็นการแสดงออกอย่างเปิดเผยว่าตนเองมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการของห้างฯ ซึ่งอาจทำให้ถูกตรวจสอบการทำงานในตำแหน่งทางการเมืองของผู้ถูกกล่าวหาว่ามีการเอื้อประโยชน์ในทางที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้การไว้ จึงทำให้เห็นได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาอยู่ในความต้องมีผลประโยชน์

และส่วนเกี่ยวข้องในกิจการของห้างฯ อญี่เช่นกัน มีฉะนั้นคงไม่นำที่ดินของตนเองมาเป็นหลักประกันหนี้ของห้างฯ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเป็นเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จึงไม่น่าเชื่อตามที่กล่าวอ้าง ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างในทำนองว่านายธารงค์ วงศ์สรหัสวง และนางบุญมี วงศ์สรหัสวง เป็นเจ้าของกิจการห้างฯ และเป็นเจ้าของเงินลงทุนที่แท้จริง โดยมีผู้ถูกกล่าวหา นายปพนพัชร์ และนางบุญมี มาเบิกความสนับสนุนนั้น ขอกล่าวอ้างดังกล่าวก็ขัดกับข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหา ที่ได้อ้างว่านายวัชรากรณ์เป็นเจ้าของกิจการห้างฯ ที่แท้จริง ซึ่งศาลได้วินิจฉัยไว้ข้างต้นแล้ว ขอกล่าวอ้างของผู้ถูกกล่าวหาจึงขัดแย้งกันเองมากที่จะฟังเป็นความจริงได้ ทั้งเป็นข้อที่ผู้ถูกกล่าวหาเพียงยกขึ้น ในชั้นไต่สวนของศาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งนายปพนพัชร์และนางบุญมีต่างมีความสัมพันธ์เป็นเครือญาติ และเป็นบุคคลใกล้ชิดในครอบครัวของนางศศิยาพัชญ์และผู้ถูกกล่าวหา และเบิกความโดยไม่ปรากฏ พยานหลักฐานมาสนับสนุนขอกล่าวอ้างดังกล่าว แม้หากจะฟังได้ว่านายธารงค์และนางบุญมีเป็นเจ้าของ กิจการห้างฯ จริงดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง แต่จากพฤติกรรมที่ได้ความตามทางไต่สวนดังที่ได้วินิจฉัยแล้ว ข้างต้นประกอบกับข้อเท็จจริงที่ได้ความว่านายธารงค์ถึงแก่ความตายไปตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๔๙ ซึ่งขณะนั้นผู้ถูกกล่าวหาและนางศศิยาพัชญ์ยังคงเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการที่เป็นผู้ดำเนินกิจการ ของห้างฯ ตลอดมา ดังที่ได้วินิจฉัยไว้ข้างต้นแล้วว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ขายหุ้นให้นายวารเชษฐ์และ บุคคลอื่นในทอดต่อ ๆ มาทั้งหมด เชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินลงทุนในห้างฯ อันเป็นทรัพย์สิน ของผู้ถูกกล่าวหาเช่นเดียวกับนางศศิยาพัชญ์ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาและนางศศิยาพัชญ์ เป็นเจ้าของเงินลงทุนในห้างฯ ที่แท้จริงและได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินกิจการของห้างฯ มาโดย ตลอดถึงขณะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหามีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้าง การที่ไม่ปรากฏชื่อของตนและนางศศิยาพัชญ์ในหนังสือรับรองการจดทะเบียนห้างฯ ที่เกิดจากการปกปิด

ข้อเท็จจริงต่อทางราชการว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจโดยสุจริตว่าตนไม่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวมิได้ ดังนี้ เงินลงทุนในห้างฯ จึงยังคงเป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและนางศศิยาพัชญ์ ที่ผู้ถูกกล่าวหามีหน้าที่ต้องแสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ซึ่งการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นหน้าที่สำคัญที่เจ้าหน้าที่ของรัฐฯ พึงต้องปฏิบัติ อันเป็นมาตรฐานในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อป้องปราบผู้ใช้อำนาจรัฐฯ โดยมิชอบ เมื่อผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนของห้างหุ้นส่วนจำกัด คงเจริญก่อสร้าง อันเป็นการหลีกเลี่ยงการตรวจสอบ จึงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่ง (วาระที่ ๓) ในการดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลลังบงค์ มีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลลังบงค์ ที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันนับแต่วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ และถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๑ ประกอบมาตรา ๑๗ วรรคสาม และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐฯ ใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่ง (วาระที่ ๓) ในการดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลลังบงค์ ตามมาตรา ๑๖๗ อีกด้วย

- ๑๔ -

พิพากษาว่า นายเกรียงไกร ตั้งวิชีชิต ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปอกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่ง (วาระที่ ๓) ในการดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลลังบงค์ อำเภอองจุน เจริญจังหวัดพิจิตร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป และให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลลังบงค์ที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันตั้งแต่วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทbang ความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ จำคุกกระทbang ๒ เดือน รวม ๒ กระทbang รวมเป็นจำคุก ๔ เดือน องค์คณะพิพากษาเสียงข้างมากเห็นว่าไม่มีเหตุเพียงพอที่จะรองโลงโทษจำคุกให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา แต่เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน จึงเห็นสมควรให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นโทษกักขังแทน รวม ๔ เดือน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓.

(อ.ม.๕๐)

- ๑๕ -

นายจักรพันธ์ สอนสุภาพ

นางวีไลวรรณ ชดเชื้อ

นายคมกฤษ เทียนทัด

นายเกรียงศักดิ์ วชิรเดชาวงศ์

นายภพพิสิษฐ์ สุขพิสิษฐ์

นายประทีป อ้วนวิจิตรกุล

